

ateliér.em

ISBN 978-80-973540-1-5

9 788097 354015

medzinárodné sympóziu
Bratislava 20. – 29. august 2020
international symposium

SEM

atelier.em

12SEM › účastníci // participants in 12th SEM symposium

Kata Kissoczy / sk › autor projektu // art director

Vladimír Beskid / sk › kurátor // curator

Mária H. Nepšinská / sk › kurátorka // curator

Nina Abramovičová / sk › šperk // jewellery

Marcin Berdyszak / pl › socha // sculpture

Stano Bubán / sk › grafika / maľba // printmaking / painting

Peter Cvik / sk › grafika / maľba // printmaking / painting

Mia Čopíková / sk › šperk // jewellery

Tomasz Drewicz / pl › socha // sculpture

Kurt Gebauer / cz › socha // sculpture

Ivan Herényi / sk › grafika / maľba // printmaking / painting

Zuzana Chmelová / sk › grafický design // graphic design

Johana Chrienová / sk › šperk // jewellery

Niina-Anneli Kaarnamo / fin › šperk // jewellery

Patrícia Koyšová / sk + Matúš Lelovský / sk › site specific

Jan Krtička / cz – site specific + Martin Verner / cz › kurátor // curator

Saki Matsumoto / jap › grafika / maľba // printmaking / painting

Kristína Mésároš / sk › grafika / maľba // printmaking / painting

Lubo Mikle / sk › socha // sculpture

Marián Straka / sk › socha // sculpture

Rasto Trizma / sk › socha // sculpture

Dionýz Troskó / sk › socha // sculpture

Filip Sabol / sk › site specific

Igor Šalamoun / cz › počítačová grafika // computer graphics

Radovan Kissoczy / cz–sk › foto / film / multimedia

Richard Krivda / sk › kamera // camera

Anton Sládek / sk › foto // photo

Jena Šimková / sk › foto // photo

Miro Švolík / sk–cz › foto // photo

Kamil Varga / sk–cz › foto // photo

Vladimír Říha / cz › art-tech

Eva Šebová / sk › manažérka // manager

Beata Havelská / sk › preklad // translation

12SEM / 12th SEM

vydal / Published by © Ateliér.EM, Bratislava 2020

autorka projektu, koncepcia / Project conceived by © Kata Kissoczy

kurátor sympózia / Symposium curator © Vladimír Beskid, Mária H. Nepšinská, Martin Verner

foto / Photography © Kamil Varga, Jena Šimková, Anton Sládek

grafický dizajn / Graphic design © Zuzana Chmelová

preklad / Translation © Beata Havelská

tlač / Print _ Polygrafické centrum, s. r. o.

ISBN 978-80-973540-1-5

dvanásta hostina umenia na gorazdovej

Na pozvanie Katy Kissoczy som sa stal nielen súčasťou kurátorského trojlístka (**Vlado Beskid, Mária H. Nepšinská, Martin Verner**), ale hlavne súčasťou osobitej medzinárodnej komunity, ktorá sa v roku 2020 už dvanásty raz stretla v Bratislave pod Kalváriou a blízko Horského parku v nezameniteľnom autentickom prostredí sochárskeho ateliéru a záhrady Erny Masarovičovej. Išlo o ojedinelú osobnú iniciatívu Katy Kissoczy, dcéry významnej výtvarníčky, ktorá v roku 2009 založila tieto medzinárodné sympózia umenia pod názvom SEM. Sympóziu na počesť Erny Masarovičovej (1926 – 2008), významnej slovenskej sochárky a šperkárky, ktorá si od 60. rokov minulého storočia vydobyla miesto aj v česko-slovenskom kontexte. Jej dlhoročný program je dnes možné zaradiť hneď vedľa Márie Bartuszovej, Evy Kmentovej, či Věry Janouškovej. Jej silnou stránkou bolo hlavne charakteristické zváranie železných platov do figurálnych podôb a osobité poňatie šperku. Práve táto „dvojdmost“ tvorby Erny Masarovičovej sa premieta do zamerania SEM sympózia – koncentrácia na exteriérové sochárstvo a intímne šperkárstvo. K tomu sa pridávajú aj súčasné intermediálne a digitálne médiá. Na sympóziu v autentickom ateliéri sochárky na Gorazdovej ulici boli tentokrát pozvaní umelci/kyne z Japonska, Fínska, Poľska, Čiech a samozrejme zo Slovenska. Táto intermediálna komunita počas desiatich dní koncom augusta 2020 priniesla svoje osobné programy, prístupy a osobité polohy súčasného vizuálneho umenia v jednotlivých materiáloch a technológiách – od sochárskych foriem v kove, železe, či corténe až po multimediálne reflektovanie sympózia samotného.

Domnievam sa, že príjemným prekvapením tohtoročného sympózia bola značná časť umeleckých prác, ktoré reagovali, či reflektovali odkaz Erny Masarovičovej. **Ivan Herényi** vybral niekoľko komorných sôch a pretlmočil ich grafickým spôsobom na transparentné fólie. Japonská umelkyňa **Saki Matsumoto** priniesla sieťotlače detailov ateliéru sochárky a **Igor Šalamoun** zakomponoval svoje počítačová grafiky priamo do prostredia ateliéru (Realita ako objekt). Na olejomaľbách **Stana Bubána** sa objavili exteriérové pohľady architektúry domu, utopenej v zelení a vnuk sochárky **Radovan Kissoczy** namodeloval niekoľko digitálnych scanov pôvodných komorných skulptúr a fragmentov. Prirodzene k tomu prirátajme aj šperkárky, ktoré priamo v byte a ateliéri sochárky vytvárali svoje drobné diela (Slovenky **Mia Čopíková, Johana Chrienová, Nina Abramovičová, či Finka Niina-Anneli Kaarnamo**).

Marcin Berdyszak, profesor wrocławskej akadémie, vytvoril platformu „Imperiálnych kódov“ s troma kruhovitými formami, plnými symbolických odkazov. Ako sám autor trefne dodáva práca obsahuje „elementy utrpenia a násillia, reprezentované ostnatým drôtom, kultúru a vedu predstavovanú žltými banánmi a abstraktnými formami...kruhy odkazujú na štíty a na riešenie problémov vojenskými silami, ako aj na dobývanie nových území...“. Trochu mrazivá výpoveď o ambíciách a rozpínavosti rozličných impérií. Omnoho osobnejšiu cestu si zvolil Berdyszakov kolega **Tomasz Drewicz**. Jeho „Sfumato – Hommage to Dawid Marszewski“ vzniklo na počesť priateľa a umelca, ktorý začiatkom leta spáchal samovraždu. Bol to mladý umelec, čo miloval oranžovú farbu, preto Drewicz zvolil zväčšené pop-artové okuliare, ohnivej oranžovej farby, pričom do ich zreníc vložil lamely.

Metaforicky tak veľké okuliare pokojne pohodené v tráve pod stromom sledujú celé dianie v záhrade. Domáci sochári vsadili na silné elementárne gesto. **Dionýz Troskó**, nezaprie školenie v ateliéri Juraj Meliša, prináša zavesenú štruktúru s podivným jánošíkovským hákom. Vnímame to ako výraz vzdoru, pomník pre neposlušných hrdinov s príslovečným názvom: Don’t Pray for Us!. Podobne **Lubo Mikle** postavil monumentálnu industriálnu štruktúru s názvom „Future Sound of Žmolenie“. Ide o pozinkované technovzdušné potrubie, hranaté tvary a zaoblené kolená, ktoré sú prepojené do jednej moebiovskej krivky. Tento plechový striebristý element vyznieva aj ako osobný protest proti prevládajúcej sympoziálnej „hrdzi“. Emeritný pražský profesor **Kurt Gebauer**, ktorý mimochodom mal v čase sympózia aj retrospektívnu výstavu vo Veletržnom paláci Národnej galérie v Prahe, „zaľudnil“ sochársky svet svojimi kameňohlavami, plavounmi, či trpaslíkmi. Túto ironickú, grotesknú a humornú polohu prináša aj jeho „Troubkon“ – patvor absurdnej poetiky na tenkých nožičkách s otvorenou skrinkou, či otvorenou myslou. **Marián Straka**, reprezentant košickej školy, ktorý sa dlhodobo venuje jednoduchým tvarom s ekologickým podtextom, vytvoril „Variabilný objekt“ – kompaktný trup, čo sa hýbe, či kýve ako namodralý kovový chrobák v tráve. **Rasťo Trizma**, pravidelný účastník sympózia „u susedky“, pridal svoj objekt s názvom Viklan. Ide o štylizovanú formu vajička, symbolu životnej sily, bezpečia a ochrany. Tak tento vajíčkový Viklan má chrániť túto magickú ZáHRAdu ako Dalího vajička na streche jeho domu a múzea v rodnom Figueras. Organizátorka sympózia **Kata Kissoczy** predstavila závesnú plastiku „Black FLOWer“, kde revitalizuje corténové výlisky na okrúhle čierne kvety, čo sa rozprávajú medzi sebou, keďže sa hýbu v povetrí na jednej tyči.

V rámci sympózia vznikli aj tri samostatné realizácie. **Jan Krtička**, spolu s kurátorom Martinom Vernerom, zastupujúci ústeckú výtvarnú scénu, vytvorili „Stagnum“ – multimediálnu inštaláciu v galérií Bazén pod vilou. Išlo o sériu malých reproduktorov v prázdnom bazéne, ktoré vytvárali zvukovú atmosféru prehovárajúcej „stojatej vody“ v tomto priestore. Dvojica **Patricia Koyšová a Matúš Lelovský** totálne „obsadili“ neďalekú garáž s vyzývavým názvom „Je Vaša garáž nudná?“. Išlo o intenzívnu warholovskú atmosféru – vznášanie sa vzdušných strieborných rukávov a expresívnej maľby kompresorom na stenách celej garáže. Mladý maliar **Filip Sabol** pripravil samostatnú prezentáciu v galérii CIT na Heydukovej ulici v starom meste pod názvom „Lost Signal“. V nej vychádza z urbánneho vizuálneho jazyka prináša „poruchový“ stret digitálneho a maliarskeho sveta, kde priznáva aj nedokonalosti a vlastné pochybenia. Podľa slov samotného autora: „Lost signal je obraz, ktorý berie na seba podobu tohto nozbitého post-digitálneho sveta, ktorý je plný rozptýlenia a pokušenia, no vo svojej podstate ostáva stále maľbou“.

Pozvaní maliari tentokrát vymenili svoje plátna a za základ svojich maliarskych diel použili dostupný železný materiál cortén. Či už to bol spomínaný **Stano Bubán** a jeho oleje s fragmentmi architektúry (Bez názvu), alebo komorné akryly krajín **Petra Cvika** s príslovečným názvom „In Rust We Trust“ a nakoniec potemnelé pokojné krajiny a zákutia **Kristíny Mésároš** s doigovskou atmosférou „Hidden Places“. Atmosféru sympózia fotografic-

ky dokumentovala **Jena Šimková** v podobe výrazných portréty účastníkov a kurátorov v čierno-bielom podaní v projekcii intenzívneho slnečného svetla. Známy kameraman **Richard Krivda** pripravil krátky filmový záznam, dokumentujúci dianie a výsledky sympózia. Príslovečnú bodku za akciou dal slovenský fotograf, žijúci v Prahe **Miro Švolík**. Ide o vydarenú súbornú fotografiu všetkých účastníkov, kde ľudia tvoria jedno veľké súkolie v ozubenom kolotoči. Názov diela „Všetko do seba zapadá“ len podčiarkuje atmosféru tejto medzinárodnej akcie – pocit spolupatričnosti, otvorenosti, priateľstva a potreby modelovať súčasný výtvarný jazyk v oblasti súčasného sochárstva a šperku.

Výsledky sympózia v open air galérií Gorazdova-Landsfeldova boli verejnosti sprístupnené až do neskorého novembra. Vedľa domočloveka **Daniela Brunovského** a deravého kotlomuža **Čestmíra Sušku** pribudli do zbierky ďalšie záhradné tvary a sochotvory. ZáHRAda tak trochu pripomína čarovnú Záhradu od Jiřího Trnky, ktorá je plná dobrodružstiev, imaginácie a nových tvarov. Pri víkendoch otvorených záhrad tu možno stretnete aj trnkovskú sčítanú veľrybu, čo pláva vo vani. Parafrázujúc jej slová o potrebe čítania môžeme to sformovať do výzvy: „Vnímajte! Vnímajte každý deň! Aspoň 25 deka umenia denne“...

b.skid

the twelfth feast in art on gorazdova street

At the invitation of Kata Kissoczy, I became part of the curatorial trio (**VladoBeskid, Mária H. Nepšinská, Martin Verner**), as well as of a special international community that met for the twelfth time in 2020 in Bratislava below the Calvary, close to Forest Park in a completely authentic environment of the sculpture studio and garden of Erna Masarovičová. It was a unique personal initiative of Kata Kissoczy, the daughter of a prominent artist, who founded the international art symposium in 2009 under the title SEM. The symposium has been held in honour of Erna Masarovičová (1926 – 2008), a major Slovak sculptor and art jeweller, and a leading artist in the context of Czech and Slovak art in the 1960’s and beyond. Today, her long-term programme can be matched with Mária Bartuszová, Eva Kmentová and Věra Janoušková. Her strength lies mainly in her distinctive method of welding iron plates, creating figurative forms and a special concept of jewellery. This “duality” of Erna Masarovičová’s work is reflected in the focus of the SEM symposium on outdoor sculpture and personal jewellery, accompanied by the current intermedia and digital media. Artists from Japan, Finland, Poland, the Czech Republic and, naturally, from Slovakia were invited to the symposium held in the original sculptor’s studio on Gorazdova Street. During the period of ten days in late August 2020, this intermedia community presented their personal programmes, approaches and distinctive features of contemporary visual art in different materials and techniques – from sculptural forms in metal, iron or corten steel to multimedia reflections on the symposium.

I believe that a pleasant surprise of this year’s symposium was a large part of the works responding to and reflecting the legacy of Erna Masarovičová. **Ivan Herényi** selected several small sculptures and translated them graphically into transparent foils. Japanese artist **Saki Matsumoto** presented silkscreen prints of the sculptor’s studio, and **Igor Šalamoun** incorporated his computer graphics directly into the studio’s environment (Reality as an Object). Outdoor views of the house sunk in greenery appeared in **Stano Bubán’s** oil paintings. **Radovan Kissoczy**, the sculptor’s grandson, produced several digital scans of the original small sculptures and fragments. Naturally, there were also the jewellers who created small works in the sculptor’s apartment and studio (Slovak artists **Mia Čopíková, Johana Chrienová, Nina Abramovičová and Finnish artist Niina-Anneli Kaarnamo**).

Professor **Marcin Berdyszak** from Wrocław Academy created a platform for Imperial Codes with three circular shapes full of symbolic references. The artist himself aptly adds that the work contains “elements of suffering and violence represented by barbed wire, culture and science expressed in yellow bananas and abstract forms... The circles refer to shields and to the solution of problems by military forces and the conquest of new territories...”. It is a chilling statement about the ambition and expansion of different empires. Berdyszak’s colleague **Tomasz Drewicz** chose a much more personal path. His Sfumato – Homage to Dawid Marszewski was made in honour of a friend and artist who committed suicide in the early summer. He was a young artist who

loved orange, and so Drewicz chose magnified pop art glasses in loud orange and inserted lamellas into the pupils. Metaphorically, such large glasses, lying in the grass under a tree, watch everything happening in the garden. Slovak sculptors opted for expressive elementary gesture. **Dionýz Troskó**, apparently trained in the studio of Juraj Meliš, created a suspended structure with a strange Jánošík’s hook. It is perceived as an expression of defiance, a monument to disobedient heroes with the proverbial title: Don’t Pray for Us! Similarly, **Ľubo Mikle** built a monumental industrial structure called The Future Sound of Crumpling. He connected galvanized airpipes, square shapes and rounded elbows to form the Mobius strip. This silver sheet element also sounds like a personal protest against weathering steel – the prevailing symposium material. Prague Emeritus Professor **Kurt Gebauer**, who also had a retrospective exhibition in the Trade Fair Palace of the National Gallery in Prague, “populated” the sculptural world with his stone heads, capybaras and dwarfs. This ironic, grotesque and humorous position is also presented in his Troubkon – a strange creature of absurd poetics on thin legs with an open cabinet and open mind. **Marián Straka**, a representative of the Košice school, who has long devoted himself to simple shapes with a hidden ecological meaning, created the Variable Object – a compact trunk that moves or sways in the grass like a bluish metal beetle. **Rasťo Trizma**, a regular participant in the symposium “at the neighbour’s”, created an object called Viklan. It is a stylised form of an egg, the symbol of vitality, safety and protection. The egg is supposed to protect the magical GARDEN like Dali’s eggs on the roof of his house and museum in his native Figueras. The organiser of the symposium **Kata Kissoczy** presented her suspended sculpture Black FLOWer, which revitalises the corten steel moulds and creates black round flowers, which communicate with each other by swaying in the air on a single pole.

Three independent works were produced at the symposium. **Jan Krtička**, together with curator Martin Verner, representing the Ústí nad Labem art scene, created Stagnum – a multimedia installation in the Pool Gallery below the villa. They placed a series of small loudspeakers in an empty pool, which created the sound atmosphere in the “stagnant water”. **Patricia Koyšová and Matúš Lelovský** completely “occupied” the nearby garage with a piece under a provocative title – Is Your Garage Boring? It was a highly charged Warhol-like atmosphere – hovering airy silver sleeves and expressive painting made by a compressor on the walls of the entire garage. Young painter **Filip Sabol** had a solo exhibition in the CIT Gallery on Heydukova Street in the Old Town under the title Lost Signal. It is based on urban visual language and features a “disruptive” clash between the digital world and the world of painting, in which he admits imperfections and his own mistakes. According to the artist: “The Lost Signal is a picture that takes on the form of the shattered post-digital world full of distraction and temptation, but in essence it still remains a painting.”

This time, however, the invited painters replaced canvases with available corten steel as the base for their paintings. They included **Stano Bubán** and his oils with fragments of architecture (Untitled), **Peter Cvik** and his small landscapes in acrylic with the proverbial title In Rust We Trust, and finally the dark peaceful landscapes and nooks of **Kristína Mésároš** with the Doig’s atmosphere – Hidden Places. **Jena Šimková’s** photographs documenting the atmosphere of the symposium, showed the black-and-white portraits of the participants and curators in intense sunlight. Leading cinematographer **Richard Krivda** made a short film documenting the events and results of the symposium. A brilliant photograph by **Miro Švolík**, a Slovak photographer living in Prague, marked the proverbial end of the event. In the successful group photograph of all participants, they form “parts of the carousel”. The title of the work Everything Fits Together underlines the atmosphere of this international event – a sense of belonging, openness, friendship and the need to shape the contemporary art language of sculpture and jewellery.

The public could see the results of the symposium in the Gorazd-Landsfeld open-air gallery until late November. In addition to the Man-House by **Daniel Brunovský** and the leaky Drum Man by **Čestmír Suška**, other garden objects and sculptures were added to the collection. The Garden is a bit like the magical Garden of Jiří Trnka, full of adventures, imagination and new shapes and forms. During the open garden weekends, you could also come across a Trnka-like well-read whale, which swims in the bathtub. Paraphrasing its words about the need to read, we can issue a call: “Perceive! Feel every day! At least 25 art grams a day”...

b.skid

Future Sound of Žmolenie / pozinkované železo / 160 x 180 x 100 cm // coated steel

lubo
mikle

Sfumato – Pocta Dawidovi Marszevskemu / ocel', farba / 170 x 56 x160
// Sfumato – Homage to Dawid Marszevski / steel, paint

tomasz
drewicz

galerie bazén jan krtička – stagnum

Bazén u vily v Gorazdovdej ulici každoročně během symposia SEM ožívá, mění svoji funkci a stává se galerijním prostorem. Nejinak tomu bylo i letos, kdy Jan Krtička vytvořil zvukovou instalaci, která nás přenáší do prostředí Jizerských vodních nádrží a zajímavým způsobem komunikuje se značně specifickým architektonickým prostorem vypuštěného bazénu, jenž je pro něj jako stvořený. Ve své tvorbě často používá zvuk a klade důraz na koncept a prostorové uspořádání. Studoval sochařství na FaVU VUT v Brně a vedle uměleckých realizací se teoreticky zabýval možnostmi dokumentace proměnlivého uměleckého díla a jeho prezentace. Zajímá se o krajinu a dokumentaci lidských zásahů v ní, využívá plánovanou náhodu a čerpá z mnohotvárností přírody ve spojení s lidským elementem. V posledních letech jsou výstupem jeho práce především zvukové instalace a objekty. Jako pedagog působí na Fakultě umění a designu UJEP v Ústí nad Labem.

Stagnum je zvukovou kompozicí v podobě multikanálové zvukové instalace pro konkrétní místo bazénu. Kompozice je vystavěna z terénních nahrávek souvisejících s vodou a je inspirovaná přímo specifickým prostorem opuštěného prázdného bazénu, jehož architekturu lze chápat jako nedílnou součást instalace. Stagnum je latinský výraz pro tůň – stojatou tajemnou vodu. Zároveň však slovo evokuje něco zastaveného, nehybného, možná i bezedného. Spolu s prostorovými kvalitami místa kompozice vytvořila zvukovou situaci, do níž se dá „vnořit“.

Vedle této základní práce s atmosférou místa je pro autora důležitý aspekt vody, která je fyzicky nepřítomná a člověk se s ní setkává jen v podobě jakési ozvěny. V současné době klimatických proměn a rozšiřujícího sucha se environmentální souvislosti nabízejí, ačkoliv nejsou pro kompozici přímým základem.

Martin Verner

pool gallery jan krtička – stagnum

The pool at the villa on Gorazdova Street is brought back to life every year during the SEM symposium, changes its function and becomes a gallery space. It was not different this year, when Jan Krtička created a sound installation that transferred us to the environment of the Jizera reservoirs, communicating in an interesting way with a specific architectural space of the empty pool, a perfect setting for the artist. He often uses sound and emphasises the concept and the spatial arrangement. Jan Krtička studied sculpture at the FaVU VUT in Brno and, in addition to art projects he examined the theoretical possibilities of documenting a variable work of art and its presentation. He is interested in and documents human interventions in landscape, uses a planned coincidence and draws on the diversity of nature associated with the human element. In recent years, he has mainly produced sound installations and objects. The artist teaches at the Faculty of Art and Design at JEPU in Ústí nad Labem.

Stagnum is a sound composition in the form of a multi-channel sound installation for a specific location in the pool. The composition is based on field recordings related to water and is directly inspired by the specific space of the empty pool, whose architecture can be understood as an integral part of the installation. Stagnum is the Latin word for a pool – stagnant mysterious water. At the same time, however, the word evokes something halted, motionless, perhaps even something bottomless. Together with the spatial qualities of the place, the composition created a sound situation in which one can “immerse”.

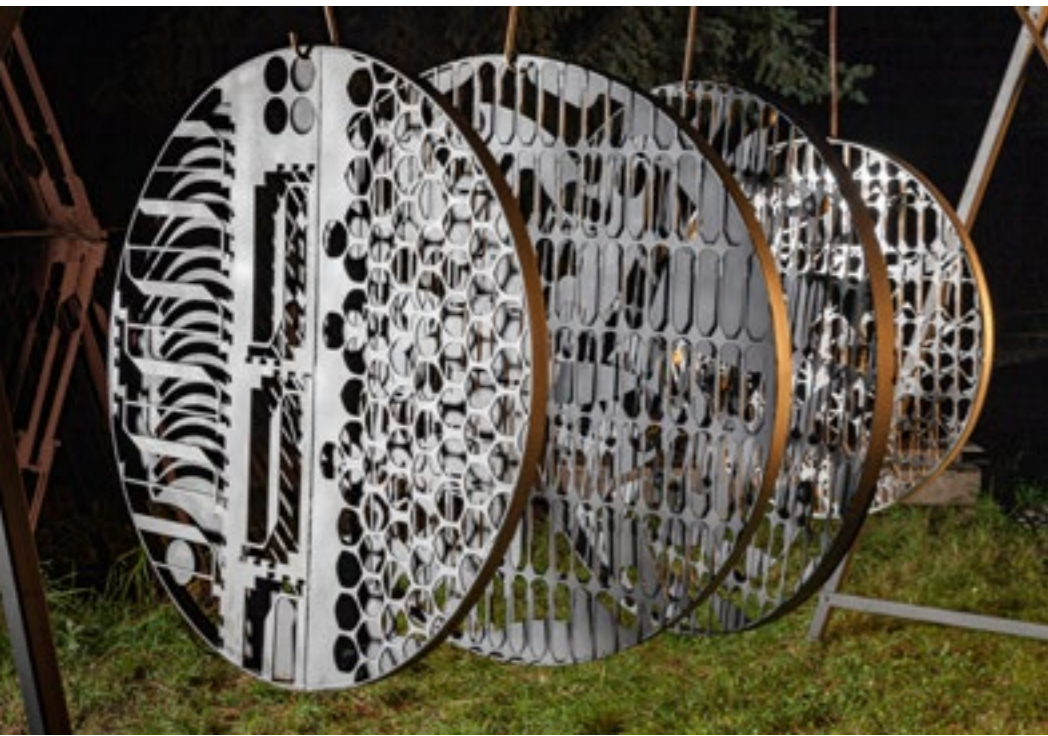
In addition to this basic work with the atmosphere of the place, an important aspect for the artist is water, which is physically absent and one encounters it only in the form of an echo. At present, global climate change and widespread drought offer environmental contexts, although they are not a direct basis for the composition.

Martin Verner

jan krtioke

Stagnum

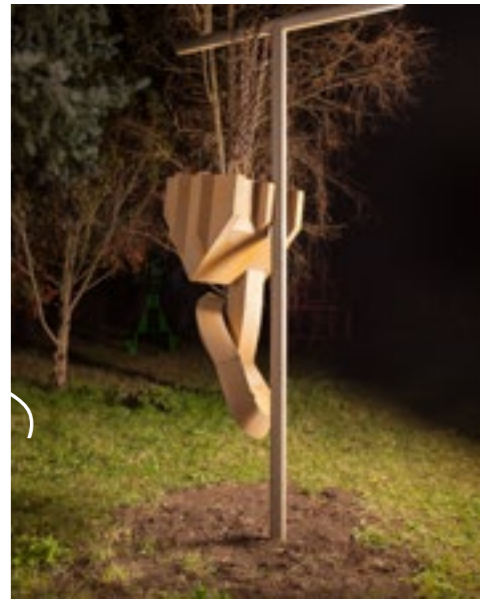
kata

ČIERny kvet / ocel', komaxit / 400 x 200 x 100 cm // Black FLOWer / steel, paint

kissoczy

Variabilná plastika / ocel' / 80 x 190 x 53 cm // Variable Sculpture / steel

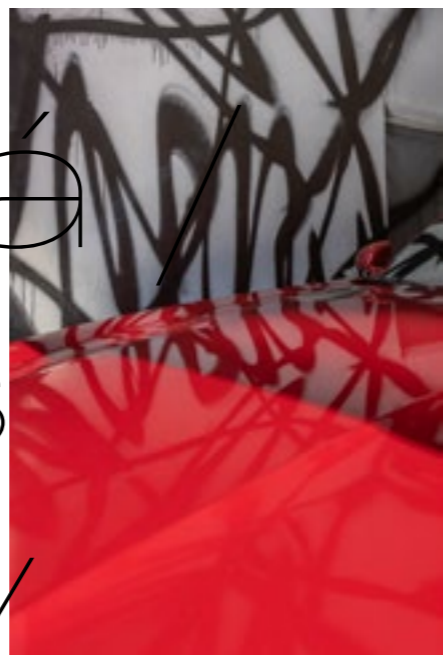
marián straka

Neoroduj za nás / ocel'
300 x 60 x 50 cm
// Don't Pray For Us / steel

dioryz trorskó

Je Vaša garáž nudná?
/ inštalácia, strieborná fólia,
farba / 300x 250 x 500 cm
// Is Your Garage Boring?
/ Installation, silver plastic, paint

patrícia
koyšová
/ matúš
lelovský

marcin

berdyszak

Cisánske kódexy / plast, corten / 100 x 200 x 20 cm // Imperial Codes / plastic, corten steel

nastó
trizma

Viklan / ocel' / 200 x 70 x 90 cm // steel

Trubkoun / ocel' / 250 x 60 x 60 cm // content steel

kunt kerneser

Urban Guerilla Gardening / inštalácia, farba / 370 x 200 x 100 cm // installation, paint

filip
sabod

12SEM šperk

12. ročník medzinárodného sympózia SEM je kreatívnym medziodborovým stretnutím a konfrontáciou umelcov/kýň z rôznych oblastí vizuálneho umenia. Koná sa pravidelne od roku 2009 na Gorazdovej ulici v Bratislave, v autentických priestoroch domu a ateliéru významnej slovenskej sochárky, zakladateľky moderného slovenského šperkárstva a medailérstva Erny Masarovičovej (1926 – 2008). Sympóziu vzniklo z iniciatívy jej dcéry, výtvarníčky Katy Kissoczy, s cieľom podporovať vznik individuálnej kreatívnej tvorby v súčinnosti s diskurzívnou povahou vzájomných stretnutí výtvarníkov z rôznych výtvarných disciplín – sochárstva, maliarstva, grafiky, autorského šperku, fotografie, site specific, intermediálneho a textilného umenia.

Priamy kontakt s geniom loci, jeho špecifickou atmosférou podmienenou tiež zložením zúčastnených výtvarníkov, dodáva zakaždým sympóziu neopakovateľný punc. Výnimočné každoročné stretnutia sú častokrát sprevádzané intenzívnymi diskusiami na rôzne témy, a neraz vedú k pozoruhodným výsledkom, ktoré vznikajú pod vplyvom kolegiálnych reakcií a zdieľaných ideí. Pravdepodobne by v inom prostredí nevznikli, pretože špecifické čaro priestoru, dostupnosť rôznych materiálov a spoznávanie rozmanitých prístupov k tvorbe jednotlivých autorov sú podnetnou inšpiráciou či výzvou pre konfrontáciu účastníkov. Okrem sochárov tvoriacich prevažne z contenu, aj šperkári môžu načrieť pri realizácii šperkov či objektov do bohatých zdrojov – materiálov, ready-made komponentov, nástrojov, technológií dostupných v ateliéri – a na vzniku sympoziálnych diel sa tak podieľa celý súhrn elementov vyplývajúcich z individuálnych i kolektívnych okolností a prostredia.

V rámci 12. ročníka podujatia sa v roku 2020 projektu v sekcii autorský šperk zúčastnili tri autorky zo Slovenska a jedna výtvarníčka z Fínska. **Mia Čopíková** (1974) absolvovala bakalárske štúdium šperku v ateliéri s+m+l_XL Kov a šperk na Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave (2011 – 2015) a magisterké štúdium na Trier University v Idar-Obersteine v Nemecku (2015 – 2017) so špecializáciou brúsenia kameňov. Za magisterskú prácu, kolekciu vytvorenú z industriálnych zrkadiel a vzácnych materiálov (krištál a zlato), získala cenu Galérie Marzee (2017). Od roku 2019 pôsobí v Bratislave, kde v Novej Cvernovke spolu s Danou Tomečkovou a Natašou Štefunkovou založila šperkársky ateliér OVAL. V ostatnom období sa prinavracia k tvorbe šperkov a objektov z kameňa, ktorý vyžaduje špecializované technologické podmienky, nástroje aj know how. Pre Miu Čopíkovú, poháňanú neutíchajúcou zvedavosťou, znamená jej tvorba naviesť diváka k novým uhlom pohľadu, alebo doslova preniknúť pohľadom skrz. Sériu šperkov s názvom Vidieť skrz vytvorila z rôznorodých ušľachtilých kameňov, fragmentov nájdených in situ, ktoré ďalej spracováva rezaním, brúsením a komponovaním kovových a textilných prvkov. Brošne z čiernej bridlice v jednoduchom tvare oválu narúša hviezdicová séria rezov, prípadne jediná diagonálna linka zárezu. Ide o nekonvenčný prístup práce s kameňom, keďže cez vzniknutý priezor autorka umožňuje divákovi elementárnym spôsobom nahliadnúť skrz konzistentnú hmotu kameňa. Podobný princíp využíva aj pri náhrdelníkoch z bieleho mramoru. Séria lineárnych zárezov kotúčovou pilou perforuje materiál v geometrickom

rastri, čím v strede oválu vzniká priesvitná až priehľadná štruktúra. Náhrdelníky sú značne neobvyklým spôsobom, aplikovaním kovových súčiastok – skrutiek, zavesené na oceľových lankách kombinovaných s textilnou šnúrou. Tretím typom šperku je záves v minimalisticky precíznom dizajne pozdĺžneho hranolu so sériou exaktných zárezov, ktoré z rôznych strán umne narúšajú homogenitu mramoru. Perforácia pritom tvorí významový vyjadrovací element autorkinho repertoáru a súčasne ako technický prvok umožňuje, aby bol objekt bez dodatočných komponentov a mechanizmov zúročený ako závesný šperk.

Johana Chrienová (1989) je absolventkou bakalárskeho štúdia v ateliéri grafiky a iných médií na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (2010 – 2015). Popri štúdiu grafiky absolvovala internú stáž v ateliéri s+m+l_XL Kov a šperk, kde následne pokračovala v magisterskom štúdiu (2015 – 2017). Jej osobnosť následne formovala aj vášeň pre cestovanie a zážitkové putovanie sprevádzané spoznávaním rôznych kultúr naprieč kontinentmi. Okrem šperkárskej tvorby sa paralelne venuje grafike a ilustráciám. Na 12SEM Johana Chrienová v sérii objektov a šperkov reflektuje genia loci miesta, jej prístup je intuitívny. Postupným zhromažďovaním, selekciou a následným spájaním rôznorodých artefaktov vytvára asociatívnu zbierku zvláštnych no harmonických prepojení. V snahe odkomunikovať spomienky vpísané do materiálov, hľadá nečakané súvislosti a objektom prisudzuje významy previazané s pamäťou miesta. Vodiacim nástrojom jej uchopenia je tvar, štruktúra, povrch, farba a tiež citlivé kompozičné narábanie s reáliami. Fragменты nájdených objektov, nástrojov, príborov, spiniek alebo kostí kombinuje a transformuje do nových spojení v zmysle senzitívneho pôsobenia objektu či šperku. Majú často abstraktný charakter, inokedy evokujú reálne i fantaskné animálne tvory či naratívnu situáciu s figurálnym motívom, v ktoých sa prepája autorkino lyricko-abstraktné čítanie a precízne technologické spracovanie.

Nina Abramovičová (1997) je čerstvou absolventkou bakalárskeho štúdia v ateliéri s+m+l_XL Kov a šperk na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (2016 – 2020), v rámci ktorého sa zúčastnila externého študijného pobytu na Národnej akadémii výtvarných umení v bulharskej Sofii (2019). Paralelne sa venuje aj maľbe a ilustrácii. Na 12SEM predstavila kolekciu objektov KoronaArt vytvorených z medi, textilu, dreva, galantérnej gúmy a nite. Nielen zámerne zvolená materiálová báza, ale aj samotné diela sú priamo ovplyvnené a inšpirované tým, „čo sa v tomto roku 2020 okolo nás a nám deje. Korona vírus, rúška, dezinfekcia...“ Motívom objektov sú figurálne ilustrácie vyrezané do medeného plechu, ohýbané do priestoru a čiastočne prekrývané podkladovým textilným materiálom, rovnako, ako sú v aktuálnom pandemickom období rúškom zahalené ľudské tváre. Dva z objektov navyše obsahujú skryté odkazy, viditeľné len v protisvetle. Vety odkazujú na konverzačné situácie, do ktorých sa v súčasnosti často dostávame: „Čo čumiš?“ alebo „Máš pekné rúško.“ Scény ako momentky z bežnej situácie sú zasadené do formálne striktnej geometrickej fazóny oválu, čím autorka asociuje analógiu s typológiou historických portrétnych šperkov (a zvlášť brošní a medailónov). Textilný charakter použitých prvkov – bavlnenej látky, gúmy, kovových spojovacích komponentov a šitia ako metódy výroby ochranných rúšok, dotvára obraz našej doby, ktorá nás v stávajúcich podmienkach primela využívať tieto zručnosti.

Niina-Annelie Kaarnamo (1978), výtvarníčka pochádzajúca z Fínska, absolvovala bakalárske štúdium na Seinäjoki univerzite aplikovaných vied vo Fínsku, následne študovala fúkanie umeleckého skla. V rokoch 2007 – 2009 pôsobila ako vedúca ateliéru skla na Aalto univerzite umenia a designu v Helsinkách. Magisterský titul získala na Estónskej akadémii umení v odbore Umelecké sklo a dizajn a súčasne študovala na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na Katedre Socha, objekt a inštalácia. Aktuálne žije a pracuje ako nezávislá výtvarníčka v Talline v Estónsku. Osobitú interpretáciu sveta umenia, chápania hodnôt environmentálneho významu v kontexte ambivalentného vnímania priam hedonistickej potreby umelcov produkovať čo najviac, z dôvodov komerčných alebo popularizačných, Niina Anneli Kaarnamo stavia do roviny osobnej eticko-spoločenskej filozofie. Jej sympoziálny solitér alarmuje, zneisťuje, núti nás zamyslieť sa. Apeluje na subjektívnu uvedomelosť, úctu k sebe samému aj okoliu, spoločenskú zodpovednosť, solidaritu s životným prostredím aj s celou našou planétou. Autorka pritom cielene razí stratégiu dosiahnutia maximálneho účinku vyjadreného s minimom spotrebovaných zdrojov, čím upozorňuje na všadeprítomnú nadprodukciu. Mierke ľudskej ruky prispôsobený mosadzný objekt môže byť voľne interpretovaný ako razidlo, pečať, raznica pre strike branding (skarifikáciu), alebo fashion doplnok s potenciálom komunikovať cez sociálne siete. No predovšetkým je mementom, zastupujúcim znakom jedinej existenčnej zásady, sprostredkovanej nositeľným objektom v podobe zrkadlového nápisu DO NOT LIE. Hoci objekt svojim vizuálnym jazykom reprezentuje aj estetické kvality, to podstatné sa primárne odohráva na mentálnej úrovni. Aj preto výtvarnému prejavu autorky predchádza poznanie a následne aplikovanie nevyhnutne zodpovedného prístupu k tvorbe. V druhej rovine tiež zdôrazňuje úlohu, ktorú podľa nej súčasné umenie zohráva v spoločnosti, a to tým, že jej nastavuje zrkadlo.

Tvorivé nasadenie zúčastnených výtvarníčok vyústilo do pozoruhodných výsledkov, ktoré verejne prezentovali v spoločne koncipovanej záverečnej prehiadke inštalovanej v priestoroch záhrady na rohu Gorazdovej a Langsfeldovej ulice, kde Ateliér EM už niekoľko rokov prevádzkuje Open air umeleckú galériu so sochárskymi dielami vytvorenými počas celej existencie projektu SEM.

Mária Hriešik Nepšinská, spolukurátorka sympózia

12SEM jewellery

The 12th International SEM Symposium is a creative interdisciplinary meeting of artists from various fields of visual art. It has been regularly held since 2009 on Gorazdova Street in Bratislava, in the original house and studio of a major Slovak sculptor, the founder of modern Slovak jewellery and medallist Erna Masarovičová (1926 – 2008). The symposium was initiated by her daughter, artist Kata Kissoczy, with the aim of supporting creative work in conjunction with the discussions during the meetings of artists representing different art disciplines – sculpture, painting, graphic art, art jewellery, photography, site specific, intermedia and textile art.

Direct contact with the genius loci, its distinctive atmosphere also conditioned by the participating artists, leaves an indelible mark on the symposium. The remarkable annual symposia are accompanied by in-depth discussions on various topics, leading to remarkable results that emerge under the influence of a positive response from the participants sharing their ideas. They would probably not have emerged in another environment, as a special charm of the place, with a wide availability of various materials and creative approaches of the artists to their work are a stimulating inspiration and a challenge for the participants. In addition to the sculptors working mainly in corten steel, the jewellers creating their pieces and objects can use rich resources, ready-made components, tools, technologies available in the studio and a number of elements resulting from the exceptional circumstances and environment and contribute to the creation of symposium works.

As part of the 12th symposium in 2020, three artists from Slovakia and one from Finland took part in the project in the studio jewellery section. **Mia Čopíková** (1974) was awarded her bachelor's degree in jewellery from the Studio of s+m+l_XL Metal and Jewellery at the Academy of Fine Arts in Bratislava (2011–2015) and her master's degree from Trier University in Idar-Oberstein, Germany (2015–2017) in gemstone and jewellery design, specialising in stone cutting. Her master's degree project, a collection of industrial mirrors and rare materials (crystal and gold), was awarded the Marzee Gallery Award (2017). Since 2019, she has been working in Bratislava and founded the OVAL Jewellery Studio in Nová Cvernovka together with Dana Tomečková and Nataša Štefunková. In the recent period, she has returned to jewellery and objects made of stone, which requires a special technique, tools and know-how. For Mia Čopíková, driven by unquenchable curiosity, her work guides the viewers towards new perspectives and literally penetrates through. She created a series of jewellery called A View Through from a variety of precious stones, fragments found in situ treated by cutting, grinding and composing metal and textile elements. Brooches made of black slate in the shape of a simple oval have indentations in the shape of a star or have a single diagonal cut. It is an unconventional approach to work in stone, allowing the viewer to look through an aperture in the stone. She uses a similar principle to make white marble necklaces. A series of linear cuts made by a circular saw perforated the material in a geometric grid, which creates a translucent

almost transparent structure in the middle of the oval. The necklaces are hung in an unusual way with the help of metal parts – screws – on steel wires combined with a textile cord. The third type of jewellery is a pendant designed in a precise minimalist shape of a longitudinal prism with a series of exact cuts, which cleverly interfere with the homogeneity of marble from different sides. Perforation forms an important expressive element of the artist's repertoire, allowing the object to be used as a suspended jewellery piece without additional components and mechanisms.

Johana Chrienová (1989) earned her bachelor's degree from the Studio of Printmaking and Other Media at the Academy of Fine Arts in Bratislava (2010–2015). In addition to studying printmaking, she completed full-time internship in the Studio of s+m+l_XL Metal and Jewellery, where she continued her master's programme (2015–2017). Her passion for travel and adventure, accompanied by her knowledge of different cultures across continents further contributed to the development of her personality. Apart from jewellery, she focuses on printmaking and illustrations. At 12SEM Johana Chrienová reflected the genius loci in a series of objects and jewellery, adopting an intuitive approach. By gradually collecting, selecting and subsequently combining various artefacts, she creates an associative collection of an extraordinarily harmonious composition. Attempting to communicate the memories imprinted in the materials, she explores unexpected associations and assigns meanings to the objects associated with the memory of the place. The essential tool of her rendering is the form, structure, surface, colour and also a sensitive composition of objects. She combines and transforms fragments of found objects, tools, cutlery, paper clips or bones in new connections to achieve a sensitive effect of the object or jewellery piece. Sometimes, they are abstract and at other times they are reminiscent of real and fantastical animal creatures or a narrative situation with a figurative motif, combining the artist's lyrical-abstract feelings and precise technical workmanship.

Nina Abramovičová (1997) has recently been awarded the bachelor's degree from the Studio of s+m+l_XL Metal and Jewellery at the Academy of Fine Arts in Bratislava (2016–2020). During her studies, she participated in a full-time study programme at the National Academy of Fine Arts in Sofia, Bulgaria (2019). She is also engaged in painting and illustration. At 12SEM, she presented a collection of CoronaArt objects made from copper, textiles, wood, haberdashery elastic and thread. Although it is a deliberately selected material, her works are directly influenced and inspired by “what is happening around us in 2020. The Coronavirus, face masks, disinfection...” The motifs of her objects are figurative illustrations carved into copper plate, bent outwards and partially overlapped with the base textile material, just as human faces veiled in the current pandemic period. Moreover, two of the objects contain hidden references, visible only in backlight. The sentences refer to the conversation we are often faced with: “What are you staring at?” Or “You have a nice face mask”. The scenes like snapshots of common situations are set in a formally strict geometric oval shape, analogous with the typology of historical

portrait jewellery (especially brooches and medallions). The textile character of the elements – cotton, rubber, metal clips and sewing as a method of making protective face masks, completes the image of our times, allowing us to use these skills in the present conditions.

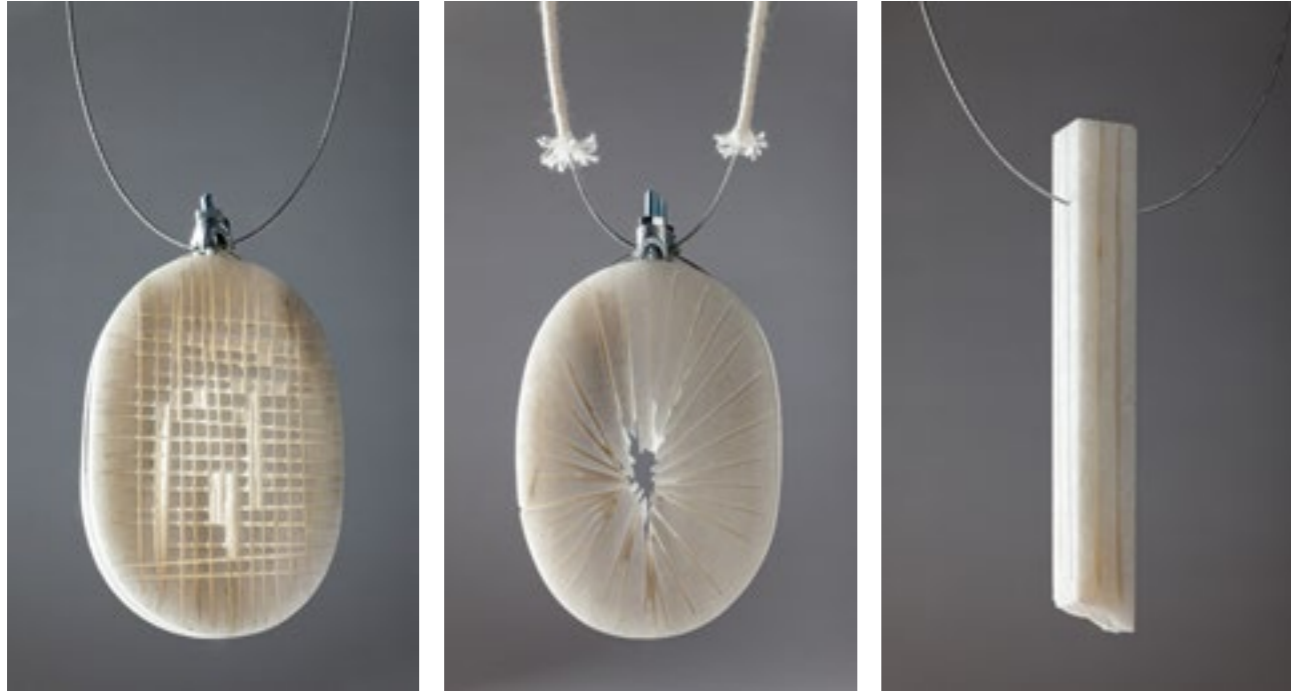
The Finnish artist **Niina-Anneli Kaarnamo** (1978) received her bachelor's degree from the Seinäjoki University of Applied Sciences in Finland, and continued studying art glass blowing. In 2007–2009 she worked as the head of the glass studio at the Aalto University of Art and Design in Helsinki. She obtained her master's degree in art glass and design from the Estonian Academy of Arts and at the same time studied in the Department of Sculpture, Object and Installation at the Academy of Fine Arts in Bratislava. She currently lives and works as a freelance artist in Tallinn, Estonia. Niina-Anneli Kaarnamo places ethical and social philosophy on the level of a special interpretation of the world of art, on the understanding of values of environmental significance in the context of the ambivalent perception of an almost hedonistic need of artists to produce as much as possible for commercial or popularization reasons. Her symposium piece warns, expresses concern and makes us think. It encourages conscious awareness, inspires great respect for oneself and for the environment, social responsibility, support for the environment and our entire planet. The artist pursues the strategy of achieving maximum effect with minimum means, drawing attention to the ubiquitous overproduction. The brass object adapted to the scale of the human hand can be freely interpreted as a stamping die, a stamp, a branding iron for strike branding, or a fashionable accessory with a potential to communicate through social networks. However, it is first of all a memento representing the only principle of existence mediated by a wearable object in the form of a mirror inscription DON'T LIE. Although the visual language represents aesthetic qualities of the object, the essential thing primarily takes place on the level of mental attitude. This is one of the reasons why the artist's expression is preceded by the knowledge and subsequent application of a responsible approach to artistic creation. On the second level, it emphasises the role of contemporary art by setting a mirror for society.

The creative commitment of the participating artists resulted in remarkable results presented to the public in a jointly conceived final show exhibited in the garden on the corner of Gorazdova and Langsfeldova streets, where Ateliér EM has been operating the Open-air art gallery with sculptures created throughout the SEM project.

Mária Hriešik Nepšinská, symposium co-curator

niina-anneli
kaarnamo

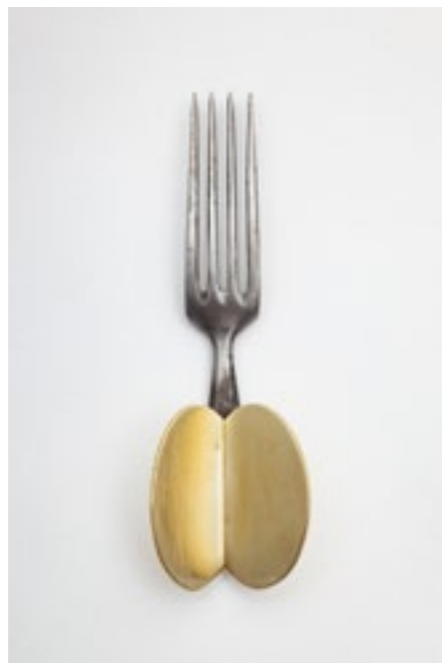
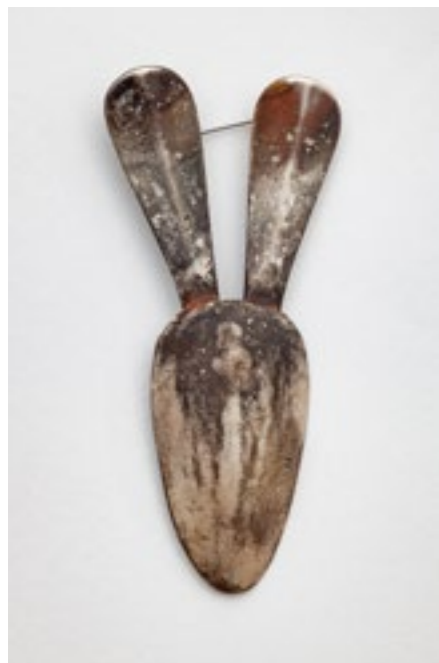
Vidieť cez / závesy a brošne / mramor, bridlica, ocelové lanko a textil / 11 x 8 cm
// A View Through / pendant and brooch / marble, slate, steel wire and textile

mia
čopíková

nina
laboramo-
vičová

lyžičky a vidlička / brošne a záves // spoons and fork / brooches and necklace

johana
chrienová

ŠAVOJKOVA JERNE

Portréty / Portraits

- 1 Lubo Mikle
- 2 Igor Šalanoum
- 3 Mia Čopíková
- 4 Niina Kaarnamo
- 5 Nina Abramovičová
- 6 Johanna Chrienova
- 7 Kata Kissoczy
- 8 Martin Verner
/ Jan Krtyčka
- 9 Marián Straka
- 10 Mária H. Nepšínská
- 11 Matúš Lelovský
/ Patrícia Koyšová

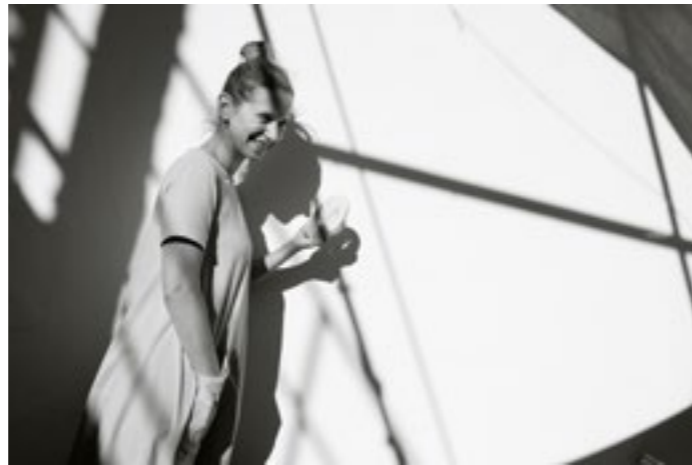
1

6

7

3

8

9

5

10

11

2

4

12

13

17

18

14

15

19

20

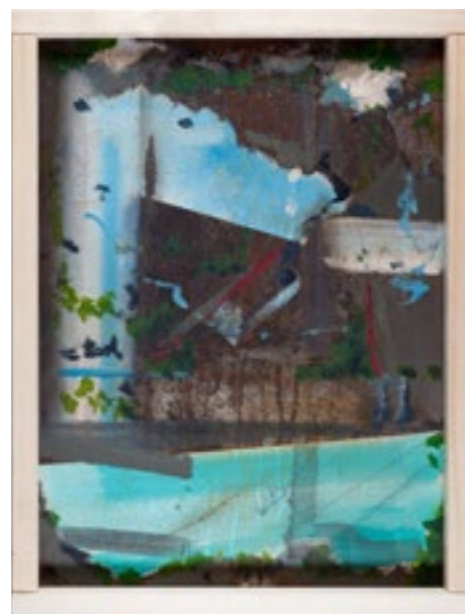
16

21

12 Vladimír Říha
13 Rasto Trizma
14 Radovan Kissoczy
15 Peter Cvik
16 Tomasz Drewicz

17 Richard Krivda
18 Vladimír Beskid
19 Stano Bubán
20 Saki Matsumoto
21 Filip Sabol

peter
cvik

Na hrdzi záleží / akryl na cortene / 65 x 50 cm // In Rust We Trust / acryl on corten

stanová
vieraň

Duša domu / olej
na cortene / 100 x 65 cm
// The Spirit of the House
/ oil paint on corten steel

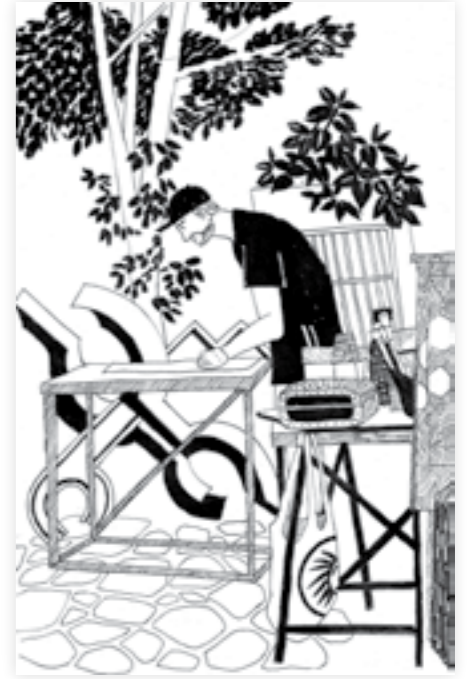

Kristína
mésároš

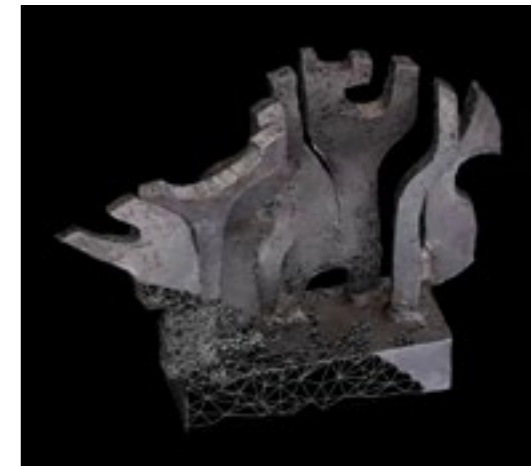
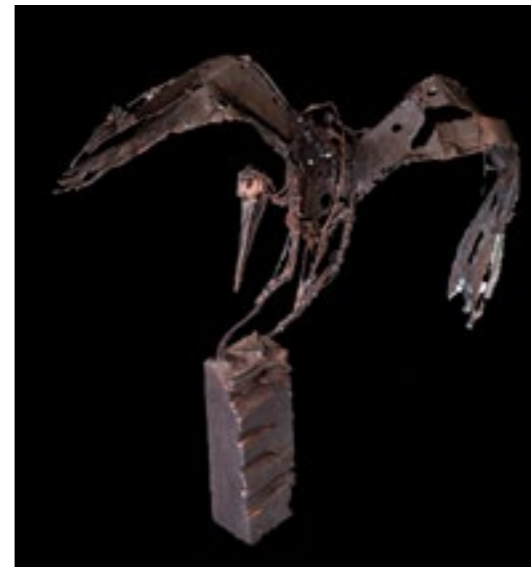
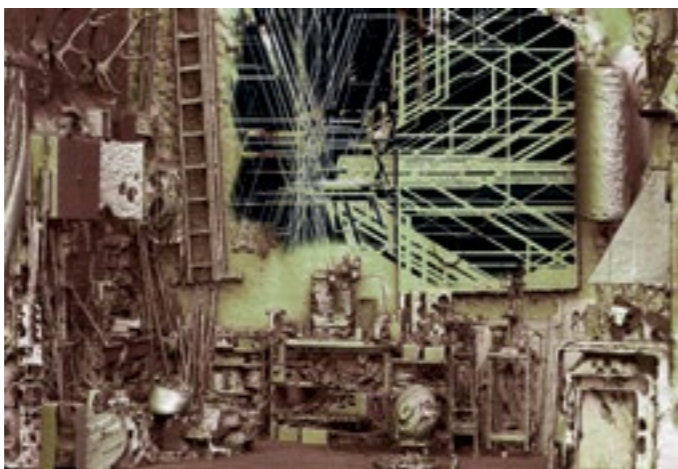
EM / sietotlač / 70 x 50 cm // silkscreen print

saki matsumoto

Realita ako objekt
/ počítačová grafika
// Reality as an Object
/ computer graphics

Upravené
pre
výstavu
v
Galerii
J. O. R.

ScanArt / skeny / scans

radovan
kissoczy

ivan
henényi

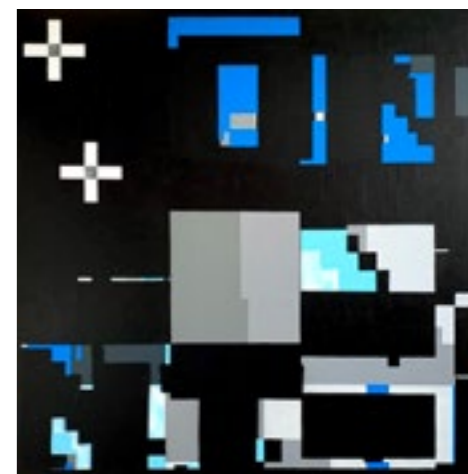
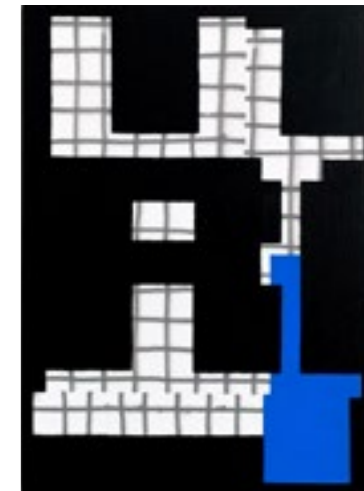
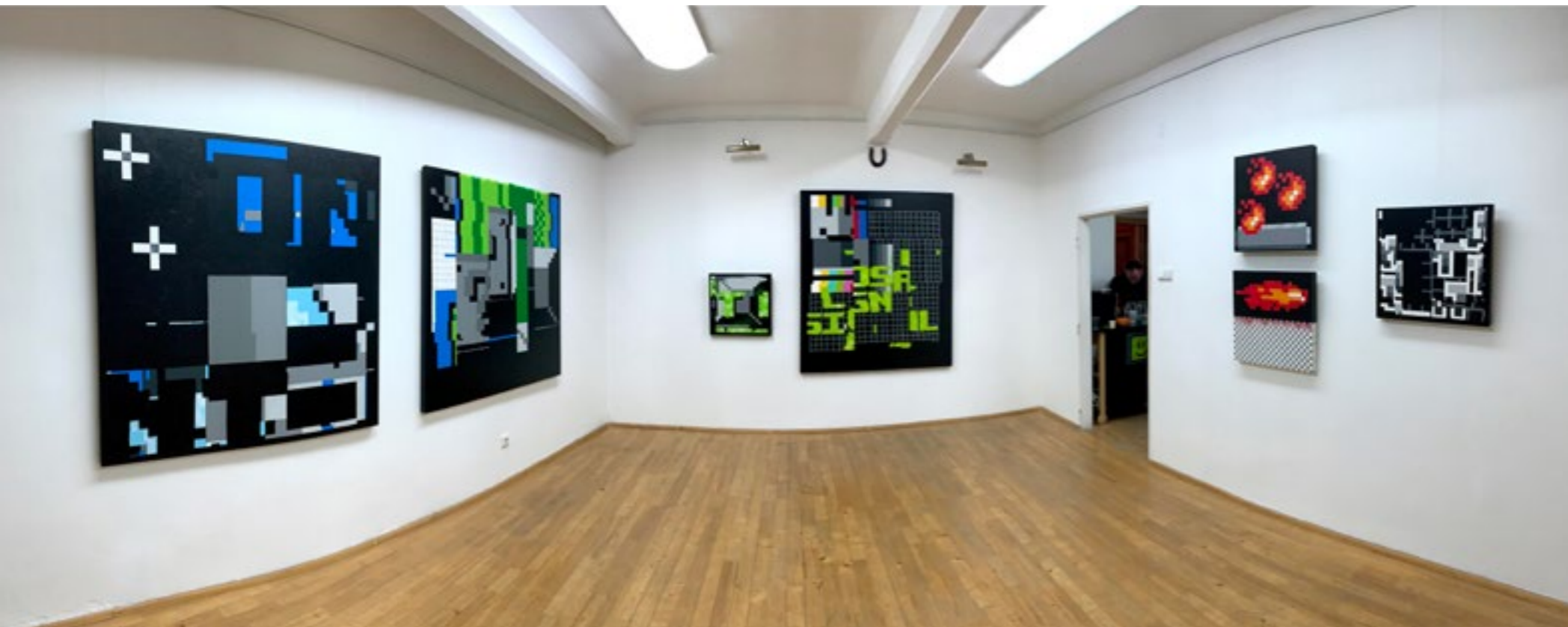
suchá ihla / transparentná fólia / 76 x 56 cm // drypoint / transparent foil

Všetko do seba zapadá / foto / 80 x 80 cm // Everything Fits Together / photo

12 SEM

filip bielek / veronika vargová

Divadelná socha / víkend otvorených parkov a záhrad / 10. – 11. 10. 2020 // Theatre Sculpture

anton sládek / Fotografie na plote

/ víkend otvorených parkov a záhrad / 10. – 11. 10. 2020 // Photographs on the Fence

peter spanko / Kyanotypia kvetov

/ víkend otvorených parkov a záhrad / 10. – 11. 10. 2020 // Cyanotype

jena šimková / Fotografie na plote

/ víkend otvorených parkov a záhrad / 10. – 11. 10. 2020 // Photographs on the Fence

u. fond
na podporu
umenia

atelier.em

NADÁCIA
TB

BRATISLAVA

FVU

ČESKÉ CENTRUM
CZECH CENTRE

POLSKÝ
INŠTITÚT
BRATISLAVA

VŠEOBECNÁ STROJÁRSKA
ZAMOS
SUSEDIA GORAZDOVA

Nezávislá galéria je financovaná z verejných zdrojov FPU.